

II.

Naar aanleiding van de gevallen van hyperthermie beschreyen door collega J. R. KOLLEWIJN (*Ned. Tijdschr. voor Geneesk.*, 30 Augustus 1.1.) kan ik als mijn ervaring mededeelen, dat ik verscheidene gevallen in Indië behandeld heb, waarbij geen andere oorzaak voor hyperthermie gevonden kon worden dan een overspannen zenuwstelsel op neurasthenischen bodem, zooals men dit zoo vaak onder de Europeanen in de tropen aantreft.

Ik zelf heb gedurende mijn verblijf in Indië tot drie maal toe weken, soms maanden lang dagelijks temperatuurschommelingen gehad tusschen morgentemperatuur van 37.2° en avondtemperatuur van 38° en hooger, waarbij geen afwijkingen aan de organen, in het bloed, faeces of urine waartenemen waren. Antipyretica, chinine enz. hadden geen noemenswaardigen invloed op deze verhoogde temperatuur.

Collega KIEWIT DE JONG, die mij onderzocht, toen ik deze verschijnselen had, kon het ziektebeeld niet anders onderbrengen dan bij MANSON's Jow fever en ried mij aan, eenigen tijd in een koel klimaat doortebrengen. Na een kort verblijf in het hooggebergte, soms reeds na enkele dagen (liefst op een hoogte van boven de 4000 voet boven de zee), was de temperatuur weer normaal en kon ik mijn werk hervatten.

Bij deze hyperthermie, waarbij de eetlust gewoonlijk goed bleef, voelde ik mij niet bepaald ziek, doch wel lusteloos en onbeschrijfelijk moe, zoodat mij mijn werkzaamheden buitengewoon zwaar vielen.

Een retro-nasaal catarrh als oorzaak van hyperthermie, zooals collega DE FEYFER meent dikwijls het geval te zijn (*Ned. Tijdschr. voor Geneesk.*, 13 Sept. 1.1.) heb ik bij mij, noch bij mijn patiënten, kunnen waarnemen, hetgeen mij te eerder zou zijn opgevallen, daar ik in de laatste jaren van mijn verblijf in Indië mij speciaal met keel-, neus en oorheelkunde bezighield.

's-Gravenhage, 15 September 1919.

C. L. VAN STEEDEN.

DE REORGANISATIE VAN HET VAN ITERSON-ZIEKENHUIS TE GOUDA.

Alhoewel in het laatste nummer van dit *Tijdschrift* de gedachtenwisseling over bovenstaand onderwerp is gesloten, zal toch het onderstaande als verbetering nog wel een plaats mogen vinden. Uit het laatste schrijven van dr. WORTMAN, zou men kunnen opmaken, dat ik assistent bij dr. STUMPF zou zijn geweest. Dit is onjuist en berust op een vergissing. Wel was ik op de afdeling van dr. STUMPF een tijd werkzaam, doch niet als assistent.

Amsterdam, 15 September 1919.

P. C. CLEYNDEERT JR.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

De nieuwe Gezondheidswet.

Eerder dan verwacht was, heeft de Tweede Kamer in de afdelingen in behandeling genomen het wetsontwerp tot regeling van het staatstoezicht op de volksgezondheid.¹⁾ Reeds eenigen tijd geleden heeft het voorloopig verslag naar aanleiding van dat afdelingsonderzoek het licht gezien.

In het algemeen werd de indiening van dit wetsontwerp toegejuicht en de minister geprezen voor den spoed, waarmede hij deze herziening heeft ter hand genomen. Enkele leden meenden, dat, hoewel zij niet ontkenden, dat de centrale gezondheidsraad niet aan zijn doel beantwoord heeft, zulks door het departement van binnenlandsche zaken niet ongaarne was gezien en weinig gedaan is om dit te voorkomen. De

¹⁾ Zie dit *Tijdschrift* 1919, I, blz. 2063.